

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. | ZATURDAG den 30sten AUGUSTUS, 1823. | N. 34

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z M den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE.

Den 9den Augustus 1823.

DE Gouvernements Secretaris op dit eiland die door Zyne Exellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden belast is met de invordering van alle aan het Fonds tot vernietiging der bewyzen van de afgekeurde Johannissen verschuldigde gelden, spruitende uit de belastingen op eigendommen en consumtie, als hiertoe geautoriseerd zynde roept by deze op, al de genen die aan het gemelde Fonds wegens de voorzeide belastingen verschuldigd zyn om uiterlyk vóór of op den 30sten der aanstaande maand September ter Gouvernements Secretary, van des morgens te acht tot s'namiddags te drie ure, uitgezonderd op zon-en-feestdagen, betaling te komen doen op reçuen welke door hem Gouvernements Secretaris onder zyne handteekening zullen worden afgegeven, zullende de zoodanigen welke daaraan in gebreken blyven, na den gemelden tyd zonder eenig verder uitstel door regtsmiddelen tot betaling worden genoodzaakt.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 22sten Augustus 1823.

TE KOOP TEN PAKHUIZE VAN
J J POOL

VOOR billyke pryzen, MAIS—ARAK—RUM—SALAADOLY—BEST NETGAREN—PAPIER—PENNEN—LYEN—PLANKEN, &c. &c &c.

Den 15den Augustus 1823.

AL de genen, die iets te vorderen hebben van den Boedel van wylen WILLIAM LEE, worden verzocht hunne vorderingen aan de ondergeteekenden in te zenden; en die genen, die schuldig zyn aan gemelden Boedel, om zoo spoedig mogelyk hunne schuld te komen af doen.

JOHN CORSER, Executeur.
MARGARITA W. LEE, Executrice.

August 15, 1823.

ALL persons having demands against the Estate of the late WILLIAM LEE, deceased are requested to send their accounts to the Subscribers, and those indebted to said Estate, are requested to make payment with as little delay as possible.

JOHN CORSER, Executor.
MARGARITA W. LEE, Executrix.

OMWENTELING IN PORTUGAL.

Het volgende is een zamenhangend verbaal van de laatste gebeurtenissen in Portugal. "Op den 26sten Mei des morgens verliet prins Miguel, des konings tweeden zoon het paleis en vervoegde zich by het 23ste regiment voetvolk, het welk Lissabon den dag te voren verlaten had, om naar Almeida optetrekken, en by Villa Franca post gevat had, op eenen afstand van 5 uren van Lissabon. De prins liet eenen door hem aan zynen vader geschrevenen brief terug. De gevolgen van deze gebeurtenis was eene boodschap van de Kortes aan zyne majesteit, verklarende dat het tegenwoordige ministerie het vertrouwen des volks verloren had. Zoo als in de Lissabonsche dagbladen gemeld wordt, vergaderde zyne majesteit eenen raad en beraadslaagde met hen over het verkiezen van een ander ministerie. Op den 29sten zynde Korpus Kristi, vergaderden de troepen, zoo als naar gewoonte, om in de straten te paraderen. Na dat de plegtigheden over waren, gingen zy naar Terreiro do Pace (een plein) terug; van waar alle de regimenten van de linie, met uitzondering van het 18de voetvolk, en een of twee regimenten militie optrokken, om zich by prins Miguel te vervoegen, voor wien zich ook generaal Sepulveda, de militaire gouverneur verklaard had.—De andere regimenten militie, het 18de voetvolk en een gedeelte van de artillerie van linie, weigerden om den gouverneur te volgen, die op het plein omtrent zyn leven verloren had, alwaar een individu ondernam hem te vermoorden, die van deze daad door generaal Avillez en eenige andere officieren terug gehouden werd. De troepen verklaarden by deze gelegenheid, dat zy eenige verandering in de konstitutie wenschten, noemende byzonderlyk op het daarstellen van twee kamers, en dat de koning de beslissende stem zoude hebben. Op den 30sten des namiddag verklaarde het 18de regiment zich voor dezelfde zaak als de andere korpsen van de linie en onder het geroep van lang leve de koning, de koningin en de princes, naar het paleis van Bemposta optrekkende, haalden zy den koning en de geheele koninglyke familie over om Lissabon te verlaten. Om 7 uur des avonds vertrokken zy en kwamen des anderen daags den 41sten te Villa Franca aan. Zoo verlaten als de anders welbevolkte en ryke stad van Lissabon toen was, en zonder eenige middelen van verdediging tegen de genen, die altyd van zulke krisis gebruik maken, om de algemeene rust te storen en alle soorten van buitensporigheden te plegen, zoo kan men de *Camera* (stads raad,) de kommerciele korpsen zoo wel voet als paar de volk, de nationale garde en de overige regimenten van de militie niet genoeg pryzen voor hunne gepaste maatregelen en onvermoeide pogingen om eene goede order in de hoofdstad te bewaren, die ook volkomen in rust was toen op den 1sten dezer het paket zeilde. Er was een plan entdekt, dat men de gevangenissen wilde openen en de menigvuldige gevangenen op vrye voeten wilde stellen, maar het werd gelukkiglyk verhinderd, en de wacht van de gevangenis aan het kommerciele korps toevertrouwd, die zich by deze gelegenheid met hun gewoonlyke nadruk en moed gedroeg. De gevangenen in het kasteel van St. George beproefden twee malen om de gevangenis open te breken, maar vonden den noodigen tegenstand. De wacht vuurde op hen en wondde en doodde verscheidenen. De Kortes hielden hunne vergadering den 31sten op het gewoonlyke uur en verhandelden hunne werkzaamheden op de gewoonlyke wyze, en in alle gerustheid. De Camera zond den 31sten eene deputatie aan den koning, hem smekende om te mogen weten wat zyn voornemen was. De deputatie kwam des avonds laat met dit antwoord terug, dat het in het geheel het voornemen van zyne majesteit niet was, om tot het oude stelzel terug te keren; maar dat het noodzakelyk was, om eene konstitutie te maken, die gepaster voor alle volksklassen zy. Zyner majesteits manifest, of proklamatie is door Moshinho da Silveira mede onderteekend, die eenige dagen te voren tot minister van finantien benoemd was.

Proklamatie van zyne majesteit den koning aan de inwoners van Lissabon, om de hoofdstad gerust te stellen, afgekondigd te Villa Franca de Xero in dewelke hy de alleenheersching verwerpt en aanbiedt om de konstitutie te wyzigen.

"INWONERS VAN LISSABON!—Het geluk des volks is altyd de eerste en voor my eene geheiligde wet geweest; deze overtuiging die my tot rigtsnoer diende in de netelige omstandigheden waarin de voorzienigheid my geplaatst heeft, heeft my ook tot het besluit doen komen, hetwelk ik heden met tegenzin genomen heb, om my voor eenige dagen van U te verwyderen, my overgevende aan de smekingen van het volk en de wenschen van de armee die my begeleidt of vooruitgegaan is.

Inwoners van Lissabon!—Wees gerust, ik zal nooit de liefde die ik U toegewyd heb verzaken en in eenen korten tyd zullen uwe liefste wenschen vervuld worden.

"De ondervinding, de kundige leermeesteres van natien en gouvernementen heeft my op eene voor my bedroevende en voor de natie ongelukkige wyze geleerd, dat de bestaande inrigting onverdraagzaam met den wil, de gebruiken, en met de overtuiging van het grootste gedeelte van de monarchie zyn. Het getuigenis van daadzaken bevestigt de waarheid; Brazilien, dit belangryk gedeelte van de monarchie is in oproer, in het koningryk heeft burger oorlog veroorzaakt dat Portugeesch bloed door de handen zyner eigene landslieden vergoten is; het gevaar van vreemden oorlog is nakend, en de staat wordt met eenen geheelen ondergang bedreigd, indien niet de schielykste en nadrukkelykste maatregelen aangewend worden. In deze treurige krisis handel ik als koning en vader van myne onderdanen, om hen voor regeringloosheid te behoeden, door de partyen te vereenigen die nu verdeeld zyn.

"Om dit gewenscht einde te bereiken is het noodzakelyk, om de konstitutie te wyzigen, indien zy het geluk van de natie bevorderd had, dan zoude ik haar eerste waarborg zyn, maar als de meerderheid van het koningryk zich zoo openlyk en vyandiglyk tegen hare instellingen verklaart dan vereischen deze instellingen verandering.

Burgers!—Ik wensch, noch heb ik ooit de alleenheersching gewenscht, en heden verwerp ik dezelve; de gevoelens van myn hart zyn afkerig van despotismus en onderdrukking. Ik meen alleen de vrede, de eer en den voorspoed van de natie.

Inwoners van Lissabon!—Vrees niet voor uwe vryheid; zy zullen op eene wyze gewaarborgd worden, die de waardigheid van de kroon zal verzekeren en de regten van de burgers eerbiedigen en onderhouden.

"Onderhoudt en gehoorzaamt de gezaghebbenden; onthoudt U van personele wraakoefening; versmoort den geest van partyen; vermydt burger oorlog, en gy zult binnen kort den grondslag tot eene nieuwe wet zien, die de personele zekerheid, eigendommen en ambten die op een behoorlyke wyze in ieder tydvak van het gouvernement bekomen zyn waarborgen, die zekerheid zal geven die het algemeen vereischt, alle wenschen zal vereenigen en den voorspoed van de geheele natie verzekeren.

"JOHN VI Koning.

"Villa Franca de Xero, 31sten Mei 1823."

Wy hebben berigten van Lissabon tot den 4den Juny, drie dagen jonger dan de berigten die met de post gekomen zyn ontvangen. Er wordt gemeld dat Lissabon op dien dag eene treurige vertooning had, dat de winkels opgesloten waren, dat de beurs verlaten was, en dat het geschreeuw *viva el rey absoluto* alleen van de soldaten gehoord werd, die eerst den 3den naar hunne oude kwartieren terug keerden. Men zegt dat zy in eenen staat van insubordinatie waren. Men vernam dat generaal Sepulveda op sterven lag aan de gevolgen van wonden, die hy van eenige zyner eigene soldaten ontvangen heeft.

Op den 2den hadden de Kortes hunne laatste vergadering. Op dien dag droeg Borges Carneiro vóór, dat de vergadering zoude opgeschort worden, tot dat de blyvende deputatie de Kortes weder te zamen riep; dat zy zich niet als ontbonden aanmerkten, en dat zy een protest zoude maken en het in de dagbladen laten verschynen. Verscheidene gedeputeerden spraken ter ondersteuning van dezen voorslag, die aangenomen werd, en het protest werd door alle tegenwoordige leden geteekend. Er werden dankbetuigingen aan alle vrywillige korpsen gedaan, die aan hunnen eed waren getrouw gebleven en de konstitutie tot het laatste oogenblik aangekleefd hadden; en eindelyk scheidden de Kortes. Op den 3den was de koning nog te Villa Franca, en de volgende proklamatie werd in zynen naam afgekondigd.

"Portugezen!—In plaats van eene konstitutie die de monarchie moge ondersteunen, en in plaats van vertegenwoordigers door U zelven gekozen, schynt deze onder de heilige titels den uitslag der grondbeginzelen welke verkondigd zyn, met het oogmerk om grondbeginzelen te vermommen, die strekken met het geheime oogmerk, om de regerende dynastie te zamen, met de Portugesche monarchie omtekeren; en vertegenwoordigers welke byna alleen verkozen worden door list en insubordinatie.

"De deugdzame inwoners zyn door het juk van de zamenzweerders onderdrukt; en de getrouwheid aan den koning werd overeenkomstig der grondbeginzelen van niets waardige menschen die hooge ampten bekleeden, ongevreesd vervolgd en als eene misdaad gebrandmerkt.

"Een gebouw van zulke bouwstoffen konde niet langer staande blyven. De ondervinding veroordeeldt het; en indien zyne stigters hunne magt tegens uwe wenschen staande hield, dan was het door beloften, die zy op den weg dien zy ingeslagen hadden niet konden in vervulling brengen. Van hunne dwalingen overtuigd zynde, hebben zy zich *de facto* ontbonden, aangezien zy *de facto* vereenigd waren, en ik ontbind hen *de jure*.

"Voor uwe belangen bekommerd, besloot ik door de herstelling der monarchie myne koninglyke waardigheid te redden, die tot den grondslag, maar niet het spel van iedere konstitutie zoude dienen. Portogeesche getrouwheid heeft zich met het schitterendste licht, zelfs onder die genen vertoond, die de bewerkstellers van alle deze ongelukken geweest zyn; sedert zyn zy in vele opzichten van hunne dwalingen terug gekeerd.

"Portugezen!—Uwe koning vrywillig op den troon zyner voorvaderen geplaatst zynde, is op het punt uw welvaren te verzekeren, door U eene konstitutie te geven, waarin byzonderlyk die grondbeginzelen zullen vermyd worden, die volgens ondervinding onbestaanbaar met den vrede van den staat zyn. Uwe souverein kan zich alleen gelukkig rekenen, wanneer hy alle zyne onderdanen vereenigd ziet. Hy vergeet verledene gevoelens en eischt alleen getrouwheid en toekomend goed gedrag.

(w. g.) "JOHN

(mede geteekend)

"JOAQUIM PEDRO GOMEZ DE OLIVEIRA.

"Villa Franca de Xero, 3den July 1823."

☞ HET GEWIGT van het BROOD is hetzelfde als in de voorledene Week 16 & 17 oncen.

GEENE GENEZING GEENE BETALING.

MET voorkennis van den Raad Fiscaal, zal de ondergeteekende ondernemen KANKER en ZWEER te genezen.

Men vervoege zich ten dien einde in het Stads Hotel.

WM. NORRIS.

Curaçao, 30sten Augustus 1823.

NO CURE NO PAY!

WITH the sanction of His Honor the Fiscal, the Subscriber will undertake to cure CANCERS or ULCERS.

Application to be made at the City Hotel.

WM. NORRIS.

Curaçao, 30th August, 1823.

NO CURA, NO SE EXIGE PAGAMENTO

CON permiso del Honorable Fiscal, el infrascripto ofrece curar CANCEROS y ULCERAS.

Puedan acudir en la Hotel de Ciudad.

WM. NORRIS.

Curazao el 30 Agosto de 1823.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

23.	golet	Sally, Lazarre,	Rio-de-la-Hacha
25.	——	Hector, Rogers,	Boston
	bark	Hebe, Lena,	Porto Rico
	golet	Overste van Scholten, Rod,	dito
	——	Juliana, Luydens,	Puerto Cabello
26.	——	Dorothea, Curiel,	Aruba
	——	Maria Catharina, Danies,	dito
	——	Superior, Casteli,	Porto Rico
27.	bark	La Maria, Weever,	Aruba
	——	Ursula, Franson,	Porto Rico
	golet	Liberal Chica, Malabe,	Maracaybo
	bark	Enterprize, Lockhart,	Tobago
	golet	Anna Catharina, La Roche,	La Guayra
29.	——	Venice, Todd,	St. Thomas

UITGEKLAARD—AUGUSTUS

23	golet	Trial, Cox	St. Thomas
	——	Madison, De Leon,	Aruba
	——	Tyger, Necetos,	Spaansche kust
25.	bark	Jan, Barness,	St Eustatius
	golet	Experiment, Steib,	Roode Eiland
	——	Emelia, Marcantony,	Spaansche kust
	——	Eliza, Martis,	Maracaybo
26.	bark	Pieter, Mora,	St. Thomas
27.	golet	La Perla, Fraginals,	Puerto Cabello
28.	bark	La Maria, Weever,	Aruba
29.	golet	Nympha, Echeverria,	Spaansche kust

Zondag den 24sten dezer zynde de 52ste Verjaring des Geboorten Dags van Zyne Majesteit, werd dien dag met alle vreugde betooningen door de getrouwe inwoners van deze kolonie gevierd. Men begon den dag met een koninglyk saint van het Fort Amsterdam, en men herhaalde de saluten op gezette uren, van gemelde fort, het Fort Nassau en van Z. M.'s korvet de Eendragt. Het Spaansche fregat de Konstitution, schoutbynacht Laborde, vierde tevens den dag. Dit schip was met vlaggen versierd, en deed verschiedene saluten. Z. E. de gouverneur, vergezeld van de leden der onderscheidene hoven, de ambtenaren, en de officieren van de burgery en van de zee en landmagt, woonde den godsdienst in de Hervormde Kerk by. By tusschenpozen, gedurende den god-dienst en by het eindigen, werd er een lang muziek gemaakt, waarby een aantal muziekliefhebbers assisteerden. Tevens werden er in al de onderscheidene kerken gebeden gedaan.

De geregelde troepen en de burgery trokken op in het fort en werden door den gouverneur geinspecteerd, die hen zyne grootste voldoening betuigden, over de goede order waarin zy zyn. Zyne Excellentie hield naderhand een levée op het Gouvernement Huis, alwaar de publieke ambtenaren, de militaire en zee officieren en de officieren der burgery, en de meeste der voornaamste inwoners verschenen. De plegtigheden van den dag werden geeindigd met een elegante Dejeuné Dinatoir, gegeven door Zyne Excellentie op het Gouvernement Pen. De tafels waren overdekt met alle soorten lekkernyen, welke op dit eiland te bekomen zyn; een aantal der aanzienlykste inwoners en de zee, land en militie officieren woonden hetzelve by. Er werden vele koninglyke en gepaste toosten gedronken, de grootste vreugde en eensgezindheid heerschten er, en het gezelschap scheidde hoogst vergenoegd met de vriendelykheid waarmede Zyne Excellentie hetzelve ontvangen had.

De Colombiaansche oorlogs brik de Pichincha van 22 stukken, kapt. Maitland, vertrok op verleden Zondag morgen naar La Guayra. Toen zy deze haven verliet, vuurde zy een salut, hetwelke naar behooren, door de Artillerie kompagnie beantwoord werd.

Z. B. M.'s fregat de Pyramus, van 44 stukken, kapitein Newcomb, kwam op Donderdag morgen van La Guayra alhier aan. Ten anker komende vuurde hetzelve een salut, hetwelke behoorlyk beantwoord werd

Gisteren morgen vertrok het Spaansche fregat de Konstitution, van 44 stukken, Schoutbynacht Laborde, naar Puerto Cabello.

Met de schoener Anna Catharina, kapt. La Roche, dewelke op verleden Woensdag van La Guayra alhier aankwam, hebben wy Caracas nieuwspapieren tot den 22sten dezer ontvangen, welken een afschrift van de kapitulatie behelzen, gelyk wy in onze laatste uitgegeven hebben met de byvoeging van de volgende bekrachtiging:—

Manuel Manrique, van de orde der bevryders van Venezuela en Cundinamarca, gedecoreerd met eereteekens van Bocachica, Victoria en Carabobo, adjudant generaal van het staf, generaal der brigade, chef van het 1ste brigade van de garde, intendant en opperbevelhebber van het departement van Zulia, en chef van de krygsverrigtingen tegen Maracaybo; en José Padilla, van de order der bevryders van Venezuela, gedecoreerd met twee onderscheidings teekens, generaal der brigade, opperbevelhebber van het derde departement der zeemagt, en van de krygsverrigtingen tegen Zulia, &c.

Wy keuren goed, inwyden en bekrachtigen het voorgaande traktaat van kapitulatie, en ten bewyze daarvan, en op dat het nagekomen worde, teeken wy deze met onze handteekening in ons hoofdkwartier te Altagracia op den 4den Augustus 1823.—13.

(w. g.) MANUEL MANRIQUE.
JOSE PADILLA.
JOSE URDANETA,
Secretaris.

Er liep een gerucht in omloop dat generaal Morales geweigerd had, de termen der kapitulatie, gelyk in ons nieuwspapier van den 23sten dezer is medegedeeld, natekomen. Waarlyk het schynt, dat eenige er aan twyfelen of er ooit zoodanig eene kapitulatie bestond. Dit gerucht heeft veel invloed gehad op de publieke gemoederen, byzonder op die genen die wezenlyk belang hierin hebben. De berigten zyn zoo verscheidend en tegenstrydig, dat het onmogelyk is, een waar denkbeeld er van te vormen, daarom zoude het best zyn, dat het publiek thans deszelfs gedachte opschorte, daar wy niet aan twyfelen, dat de tyd in kort de waarheid zal ontwikkelen.

In onze laatste van den 16den dezer, hebben wy aan onze lezers vóórgelegd, een onvolmaakt verhaal van het gevecht, hetwelke plaats heeft gehad tusschen het Colombiaansche en Spaansche eskaders in de Lagoen van Maracaybo. Met een vaartuig, onlangs van La Guayra aangekomen, hebben wy de lys van den 22sten dezer ontvangen, dewelke het volgende omstandig verhaal van het gevecht behelst.

Uittreksel van het journaal van het eskader.

Ten half elf ure in den morgen ging de opperbevelhebber van het eskader van Colombia, aan boord van al de vaartuigen, groot en klein, om zyne schikkingen te maken en het volk aan temoedigen, op dat, wanneer men den uitval deed, denzelven met moed en geestdrift gedaan worde. Ten 10 ure 40 m. woei de wind uit het N. O. en ten 10 u. 50 m. werd het sein gedaan om onder zeil te gaan; maar daar de wind toen uit het zuiden kwam met eene ligte bries, zoo besloot men te wachten tot dat de wind gunstiger werd, en omtrent 55 m. over één werd onze wensch vervuld; de wind woei toen uit het N. O. en de stroom liep uit, zoo dat de eene ons beneden winds dreef en de andere ons boven winds hield. Alles was ons gunstig en noodigde ons uit den vyand aantevallen, welken wy ten anker vonden, in ons front in eene gelykwydige lyn en digt aan de kust.

Twee schoeners lagen aan het zuid punt van de lyn, en digt by haar, de San Carlos vervolgen eene schoener en laatstelyk de rest van de brikken en schoeners; en de kleinere vaartuigen besloegen, het andere uit einde van de lyn.

Ten 2 u. gaf de bevelhebber orders, om het anker te ligten en zonder verwyl op vyand's eskader aftegaan, met het denkbeeld, dat door hun slecht zeilen, wy hen de loef zoude afsteken.

Ten 2 u. 20 m. werd het sein gedaan om onder zeil te gaan; en ten 2 u. 28 m. om de lyn te vormen, ten einde het geheele eskader in eene en op denzelfden tyd aan te vallen, dat, onze manœuvres bemerkende eene halve maan vormde.

Omtrent 3 u 17 m. werd gezeind om den vyand aan te klampen, en het sein bleef waayen. (schoon hetzelve door al de vaartuigen beantwoord werd,) tot een teeken, dat er niets anders voor ons te doen stond.

Het eskader dus gevormd zynde, rigtten wy onzen koers, met een vast besluit op den vyand, op de schoonste wyze; geen een verliet deszelfs plaats, en elk een ging af, op een van den vyand.

Ten 3 u. 45 m. begon de vyand op ons met grof geschut te schieten, en kort naderhand met klein geweer, rigtende op ons een levendig en aanhoudend vuur aan; maar het Colombiaansche eskader gewoon zynde, hun vuur met verachting te bejegenen, zoo bleef hetzelve op hen aanhouden, met de grootste gerustheid, zonder dat er een van zyn pad afweek, en niet een pistool schot deed, tot dat onze mas aan de hunne aanraakten, wanneer wy een vuur van het grof geschut en klein geweer begon, zonder te kunnen beslissen, wat men het eerst zou doen, hen te beschieten of aan boord te klampen.

De brik Independiente viel de San Carlos aan en nam haar. De Confianza viel met moed eene schoener aan. De brigantyn Esperanza gaf zich over aan de drie gemaste schoener Emprendedor; maar vloog terstond in de lucht en liet el Marte en al de rest in rook bedolven, zoo dat wy op dat oogenblik het gedrag van de andere vaartuigen niet konden onderscheiden; maar wy weten, dat el Marte dapper geslagen en een aantal van vyands vaartuigen genomen heeft, en dat al de rest hunnen pligt volbragt had.

De vyand vond zich in de treurigste omstandigheden. Het grootste gedeelte van het volk van de San Carlos sprong in het water; dat van de brigantyn vloog in de lucht; het volk van de andere vaartuigen had hetzelfde lot als dat van de San Carlos, en de zee was met dooden en zwemmenden bedekt, eene waarlyk treurige vertooning.

In het midden van den stryd en allen moed verlooren hebbende om zich ten onker leggende te redden, kapten zy hunne kabels en beproefden om zeil te maken; maar het was over het algemeen onuitvoerbaar, en het grootste gedeelte werd genomen, de brigantyn Esperanza vloog in de lucht, en hetzelfde lot had eene prys faluche en van hunne kleine vaartuigen.

De schoener Antonia Manuel had het ongeluk daar zy te digt by den vyand kwam geenterd te worden, en geen man ontsnapte het, alles werd neder gehouwen, zelfs de gekwetsten en kajuit jongens niet uitgezonderd; maar de schoener Leona kwam haar te hulp en eene boot van de Independiente die onder de bescherming van hare kanonnen was hernam haar dadelyk.

Niet meer dan drie van vyands schoeners ontkwamen, twee die als voorhoede ageerden en de Especuladora, die zoo digt mogelyk op de wal vóór Maracaybo liep, zamen met de flecheros Guayreñs, Atrevida en Maracaybera, en de flotilla van gewapende faluches en piraguas, maar zy braken met eene hanvol volks aan boord al'en aan stukken.

De brik Independiente begon een verschrikkelyk vuur op alle deze vaartuigen, en el Marte op de Especuladora en de kleine vaartuigen, de schoeners Espartana en Leona vochten ook tegen hen en veroorzaakten hen aan de eene zyde eene aanmerkelyke schade, terwyl de overwonnenen aan de andere zyde aan de wal zwommen; en weder anderen gaven zich aan de dappere en ondernemende mariniers over, die door hunnen bevelhebber Gualterio de Chiti gezonden waren; maar midden in hunnen tegenspoed hadden de genen die wegliepen het geluk van niet gezonken of ontmast te worden, gedurende de bovengemelde vaartuigen op hen vuurden, zoo dat zy aan strand geraakten, begunstigd door hunne kleine water vaartuigen en de zandbanken langs de kust. Om half 6 ure waren wy op den afstand van ½ kanon schot van een 18 ponder dien zy opgerigt hadden, en om deze rede en om dat de vaartuigen in de haven waren, scheidden wy uit met vuren, en maakten sein om onze krygsmagt te vergaderen en vervolgden onzen weg om ons in de nabuurschap van 3 prys schoeners te plaatsen die digt by de Capitan Chico op strand geraakt waren.

In dit roemvolle en gedenkenswaardige gevecht hebben wy 8 officieren en 36 soldaten en matrozen gesneuveld en 14 van de eersten en 115 van de laatsten gewonden, waar tegen de vyand het verschrikkelyk getal van 800 van beide en 69 officieren van dooden heeft, en 350 soldaten en matrozen in onze magt zyn, waarvan 8 van de eersten en 10 van de laatsten gewond zyn.

Lyst der prys gemaakte vaartuigen en de krygsbehoeftens die aan boord gevonden zyn.

Brik San Carlos—brigantyn Riego (alias) Zaraton—schoener Mariana—schoener Maria—schoener Liberal Guayrena—pyl boot Monserate—schoener Maria Habanera—schoener Rayo—schoener Estrella—schoener Guaguira—schoener Cora—faluche Relampago—28 arobas buskruid—29 kanonnen van onderscheidene kaliber—773 kanon kogels—149 schuif kogels—53½ schroot zakken—710 kardoesen—453 geweeren—14590 patronen—6 kruid flesschen—252 lanzen—112 bayonetten—51 kisten met patronen—12 pistolen—4 donderbussen—111 houwers.

CUBA.

Jonge berigten van de Havana waarborgen ons de zekerheid dat de krisis op handen is, aangaande geheel Cuba, die de zaak wegens de onafhankelykheid zal beslissen. Het volk van dat eiland ziet met groote ongerustheid op de gebeurtenissen in Europa; en als de konstitutie vernietigd wordt, zal het volk van Cuba niet onder de magt en het gezag van eene onbepaalde alleenheersching terug komen. In voorzorge van deze gebeurtenis heeft de municipaliteit van Havana den gouverneur generaal Vives gevraagd, om zich duidelyk te verklaren, of hy, indien de Spaansche konstitutie vernietigd wierde, een onafhankelyk gouvernement wilde ondersteunen. Dit was eene bepaalde en delikate vraag die niet vermyd kan worden. Als gouverneur van die provintie is het zyne pligt om dezelve voor Spanje te behouden, het zy onder eene monarchiale of vertegenwoordigende vorm van gouvernement; en hy antwoordde eenvoudig dat hy aan zynen eed zoude getrouw blyven. Dit antwoord was niet voldoende, en het schynt dat er vele ophitzing plaats had.

Het volgende uittreksel uit eenen brief, gedagteekend 12den Juny, is in de Baltimore Morning Chronicle medegedeeld.

Sedert de briefwisseling tusschen den Franschen officier en den gouverneur in de nieuwspapieren geplaatst, heeft de zitting van de Cabildo opgehouden. Gisteren avond om 8 ure nog de gouverneur eene groote meerderheid met zich om de konstitutie te onderhouden en aantekenen, tot er officiele berigten over hare vernietiging zullen aangekomen zyn; andere spraken zeer dringend, betoogden de gepastheid van de verklaring der onafhankelykheid in zoo verre het gouvernement van Spanje niet meer bestond, &c &c. Dezen morgen werden de wachten verdobbeld en de straten waren vol soldaten; velen spreken van het geen er in kort zal gebeuren waarover ik niet wagen kan myne gedachten te geven

De party voor de onafhankelykheid is zeer groot in Cuba, zy wenschen echter zich niet van Spanje te scheuren; maar als het in het vervolg zal blyken dat Spanje hare konstitutie

kan beschermen, dan kan zy ook hare kolonien niet verdedigen, en zy worden vry.

De Diario de Paris van den 9den Juny bevat een dokument dat, uit een staatkundig gerigts punt beschouwd van eenig gewigt is. Het is een dekreet tot het daarstellen van een nieuw regentschap in Spanje. In de eerste plaats is het billyk om aantemerken dat dit regentschap niet het werk van een enkele of meer Spanjaarden is, maar van een Fransch man, den hertog van Angouleme. De raad van Castile en Indien zich bepaald ongeregtigd verklarende om een ligchaam te benoemen, om de koninglyke waardigheden te aanvaarden; maar onophoudelyk tot dit onderwerp gedrongen, gaven zy alleen de namen van zoodanige personen op, die zy best berekend oordeelden om de pligten van dezen post waartenemen; zoo gaf de Fransche generaal uit naam des konings van Frankryk dadelyk eene proklamatie uit, verklarende die personen regenten van Spanje. Wy aarzelen niet om te zeggen dat gehoorzaamheid aan zoodanige magt, en door zoo iemand opgedrongen verraad tegen den staat is. Wat regt (uitgezonderd het regt van overwinning) kan de hertog van Angouleme hebben, om iets in Spanje te ondernemen waartoe de eerste staats raden verklaarden niet toegeregtigd te zyn? het tegenstreven der raden is een klaar bewys van hunne gedachten aangaande de tusschenkomst der Franschen.

Het volgende is het hierboven aangehaalde dokument.

VERKLARING.

"Wy Ledewyk Antoine d'Artois, zoon van Frankryk, hertog van Angouleme opperbevelhebber der Fransche armeeën in Spanje.

"Ingevolge van ons besluit van den 23sten strekkende om den raad van Castile en de Indien byeen te roepen ten einde overtegaan tot de benoeming der leden tot een regentschap voor het koningryk."

Ingevolge het besluit op dien dag door den vereenigden raad genomen, verklarende dat zy zich volgens de wet niet geregtigd geloofden om een regentschap te benoemen, maar dat zy het terzelven tyd hun pligt achten om eene lyst van zoodanige personen te maken, die hun toescheen best tot het waarnemen van dezen post bekend te zyn.

Ingevolge der lyst die ons op den 21sten overeenkomstig het besluit is medegedeeld, en die de volgende namen bevat.

[De hertog van Infantado, de hertog van Montemart, de baron van Eroles, de bisschop van Osma, en Antonio Gomez Calderon.]

Wy verklaren uit naam des konings van Frankryk, onzen meester en oom, dat wy de bovengenoemde personen gedurende de gevangenschap van Z. M. den koning Ferdinand den 7den als regenten van het koningryk erkennen.

Gegeven in myn hoofd kwartier Madrid, 25sten Mei 1823.

LOUIS ANTONIO.

Sunday the 24th inst. being the anniversary of His Majesty's Birth Day, when he entered his 52d year; it was celebrated with every demonstration of joy by the loyal inhabitants of this colony. The day was ushered in by a royal salute from Fort Amsterdam, and salutes were repeated at stated periods during the day by said fort, Fort Nassau, and His Majesty's corvette Eendragt. The Spanish frigate Constitution, commodore Laborde, likewise did honor to the day, this ship was most superbly decorated with flags, and fired several salutes. His excellency the governor accompanied by the members of the different courts, the civil officers, and the officers of the militia, navy and garrison attended divine service at the Reformed Church, at intervals during the service, and at the conclusion, a grand Oratorio was performed, at which a number of amateurs assisted.— Divine service likewise was performed at the all the churches and chappel of the different sects in the island.

The regular troops and the militia of the island were afterwards drawn up in the square and inspected by the governor, who expressed to them his entire satisfaction at the military appearance they made. His Excellency afterwards held a levee at the Government House, which was attended by all the public functionaries, civil, military, and naval officers and the officers of the militia, and most of the principal inhabitants of the island. The ceremonies of the day were concluded by an elegant second Breakfast given by His Excellency at the Government Pen. The tables were covered with every delicacy the island could afford, and were numerously attended by persons of the first respectability and distinction in the island, as well as by the naval, military, and militia officers, many loyal and appropriate toasts were drank, the greatest hilarity and good humour prevailed, and the company broke up highly delighted with the urbanity of manners with which they had been received by His Excellency.

The Colombian brig of war Pichincha, of 22 guns, captain Maitland, sailed on Sunday last for La Guayra. On leaving the harbour the Pichincha saluted, which was duly returned by the artillery company.

The Spanish frigate Constitution, of 44 guns, rear-admiral Laborde, sailed yesterday morning for Puerto Cabello.

H. B. M.'s frigate Pyramus, of 44 guns, capt. Newcomb, arrived here on Thursday morning from La Guayra. On coming to anchor the Pyramus saluted, which was duly returned by the artillery company.

By the schooner Anna Catharina, capt. La Roche, which arrived on Wednesday last from La Guayra, we have received Caracas papers up to the 22d which contain a copy of the capitulation of Maracaybo as given in our last Courant with the addition of the following ratification:—

Manuel Manrique, of the order of liberators of Venezuela and Cundinamarca; decorated with the shields of Bocachica, Victoria, and Carabobo; adjutant general of the staff; general of brigade; chief of the 1st brigade of the guard; intendant and commander in chief of the department of Zulia, and chief of the operations against Maracaybo.—And Jose Padilla, of the order of liberators of Venezuela, decorated with two shields of distinction, general of brigade, commander in chief of the third department of the navy, and of the operations against Zulia, &c.

We approve, sanction, and ratify the foregoing treaty of capitulation, and in proof thereof, and in order that it may be fulfilled, we affix our signatures at our head quarters, at Altagracia, on the 4th of August, 1823.—13.

(Signed) MANUEL MANRIQUE.
JOSE PADILLA.
JOSE URDANETA,
Secretary.

A report is this day in circulation stating that general Morales had refused to comply with the terms of capitulation, as stated in our paper of the 23d instant—indeed some people seem to doubt whether there ever was such a capitulation. This report has caused considerable fermentation in the public mind, particularly amongst those who are materially interested, in the event: the statements are so various and so contradictory, that it is impossible to form any true judgment upon the case, it would be best therefore that the public should suspend their opinions for the present, as we have no doubt but a very short time will develope the truth.

In our paper of the 16th instant we laid before our readers an imperfect statement of the action which took place between the Colombian and Spanish squadrons in the Lagoon of Maracaybo, by a vessel arrived lately from La Guayra we have received the Iris of the 22d instant which contains the following detailed account of the battle.

Extract from the journal of the squadron.

At half past 10 in the morning the commandant in chief of the squadron of Colombia went on board of every vessel great and small to make his arrangements, and animate the people, so that when they made the attack it should be done with courage and enthusiasm. At 10 and 40 m. the wind came from the N. E. and at 10 50 m. the signal was made to get under weigh; but the wind coming round to the south with a light air, it was resolved to hold on till the wind became more favorable, and at 55 m past one our wishes were realized, the wind became steady at N. E and the current set outwards, so that tho the one drove us to leeward the other kept us to windward, every thing was in our favor and invited us to attack the enemy which were laying at an anchor in our front in a line paralel and near to the coast.

Two schooners were stationed at the south point of the line, and next to them the San Carlos, next to her a schooner, and alternately the rest of the brigantines and schooners, the smaller vessels occupied the other extremity of the line.

At 2 the commandant gave orders to the small craft to weigh anchor and proceed without delay towards the enemy of the same class, under the idea that on account of their dull sailing that we should go ahead of them.

At 2 20 m. the signal was made to make sail, and at 2 28 m. to form the line so as to attack the whole squadron at one and the same time, who observing our manœvres formed a half moon.

At 3 17 m. the signal was made to board and it remained flying, notwithstanding it had been answered by all the vessels, to shew them that there was nothing more left for us to do.

The squadron being formed as stated above we steered our course with a firm resolution towards the enemy in the most handsome manner; not one left his station, and each one bore down upon one of the enemy.

At 3 45 m. the enemy began to fire upon us with artillery and shortly afterwards with small arms keeping up a brisk and incessant fire; but the Colombian squadron being accustomed to view their fire with disdain, kept bearing down upon them with the greatest tranquility without any one deviating from his path, and not firing even a pistol, till our yards touched, when we opened our fire of cannon and musketry without being able to decide which should be done first, to board them or batter them.

The brig Independiente attacked and took the San Carlos. The Confianza bravely boarded a schooner. The brigantine Esperanza surrendered to the three masted schooner Emprendedor, but immediately blew up and left el Marte and all the rest enveloped in smoke, without giving us an opportunity of deciding at that moment upon the conduct of the other vessels; but we know that el Marte combated bravely and caused a number of the enemy to surrender, and that all the rest did their duty.

The enemy found themselves most painfully circumstanced. The greatest part of the crew of the San Carlos threw themselves in the water; those of the brigantine were blown into the air, the crews of the other vessels [illegible] the same fate as those of the San Carlos, [illegible] the whole sea was covered with dead and [illegible] ing a picture truly distressing.

In the middle of the firing and having [illegible] hopes of saving themselves at an anchor, [illegible] cut their cables and endeavoured to make [illegible] but it was ineffectual in general, and the greatest part were taken, the brigantine Esperanza blew up, and the same thing happened to a [illegible] falucho one of their small craft.

The schooner Antonia Manuel had the misfortune in approaching too near to the enemy to be boarded, and not a soul on board was saved every one was butchered, not excusing the wounded and cabin boys, but the schooner Leona came to her assistance and an armed boat from the Independiente, being protected by her guns immediately retook her.

Only three of the enemies schooners escaped the two which acted as the Vanguard and the Especuladora who getting as near the shore as they possibly could, ran for Maracaybo together with the flecheras Guayreña, Atrevida, and Maracaybera, and the flotilla of armed faluchos and piraguas, but cut all to pieces with very few hands left.

The brig Independiente opened a terrible fire upon all these, el Marte upon the Especuladora, and the small craft, the schooners Espartana and Leona with all our small craft were likewise upon them, and caused them considerable damage on one side, while the vanquished swam ashore on the other, and others surrendered to the brave and intrepid marines sent by their commander Gualterio de Chity, but in the middle of their misfortunes those that run away had the good fortune not to be sunk or dismasted during the time the above vessels were firing upon them, so that they arrived at the beach, favored by their small draught of water and the shoals along the coast at half past 5, at which time we were within two third cannon shot of an 18 pounder which they had mounted there, for which reason and the vessels having arrived in port, we ceased firing and made the signal to unite our forces and proceed to place ourselves in the neighbourhood of three prize schooners that had ran aground near to Capitan Chico.

In this glorious and memorable action we have lost 8 officers and 36 soldiers and sailors killed, and 14 of the first and 115 of the latter wounded, and one officer bruised, while the enemy have lost the frightful number of more than 800 between the one and the other, besides 69 officers and 369 soldiers and sailors prisoners in our possession, 8 of the former and 10 of the latter wounded.

List of the vessels taken and ammunition, &c. found on board, viz.

Brig San Carlos—brigantine Riego (a) Moraton—schooner Mariana—schooner Maria—schooner Liberal Guayreño—pilot boat Monserrate—schooner Maria Habanera—schooner Rayo—schooner Extrella—schooner Guagira—schooner Cora—falucho Relampago—powder in grain, arobas 28—cannon of all calibres, 29—cannon balls, 773—bar shot, 149—bags of langrage, 334—cannon cartridges, 710—muskets, 453—musket cartridges, 14 590—boxes of fires flasks, 6—lances, 252—bayonets, 112—cartridge boxes, 51—pistols, 12—blunderbusses, 4—cutlasses, 111.

CUBA.

Recent intelligence from Havanna warrants us in believing that a crisis is at hand, relative to Cuba generally, which in all probability, will settle the questions about independence. Events in Europe are regarded with great anxiety by the people of that island; and if the constitution is abolished, the people of Cuba will not come under the power and authority of an unlimited monarchy. In anticipation of this event, the municipality of the Havana has called upon general Vives, the governor, to declare explicitly, if the Spanish constitution is overthrown, whether he would support a free and independent government. This was a pointed and delicate question not to be evaded. As governor of that province, it is his duty to preserve it to Spain, whether under a monarchical or a representative form of government,—and he simply answered, that he should be *true to his oath*. This reply was not satisfactory, and much excitement appears to prevail.

The following extract of a letter dated Havana, July 12, is transmitted by the Baltimore Morning Chronicle.

Since the correspondence between the French officer and the governor appeared in the papers, the Cabildo has been in session. At 8 o'clock last evening, the governor had a large majority with him, for supporting and adhering to the constitution, until official information shall be received of its destruction; others spoke warmly, advocating the propriety of a declaration of independence, inasmuch as the government of Spain was no more, &c. &c. This morning the guards were doubled, and the streets appear full of soldiery—many are talking of what is soon to take place, of which I cannot hazard an opinion.

The party in Cuba is strong for independence; they do not, however, wish for a separation from Spain; but if it shall appear in the sequel that Spain cannot protect her constitution, she cannot her colonies, and they become independent.

LONDON.

June 23.—The news from Spain received through Paris begins in some respects to assume authenticity and importance. Our readers must recollect what assurances were not many days since held forth to us that serious tumults existed at Seville—that first one corps, then another, then that the people at large had resolved against the removal of the king and his family to Cadiz; in short, that the members of the Cortes were to disperse—that the noble-mined Ferdinand was to be set at large, and speedily to enjoy, within his palace at Madrid, that unlimited power which he had, from 1814 to 1820, exercised so much to his own glory, to the admiration of Europe, and to the happiness of Spain. Now these predictions have not been verified; and the reported facts which gave encouragement to the authors of them, turn out, if we can believe the French papers themselves, to be utterly void of foundation. "The king of Spain (says the Journal des Debats of Thursday) was conveyed on the 12th of June from Seville to Cadiz." Whether the day thus named was meant to designate the departure or the arrival, is left a little ambiguous by the Paris journalist. That Ferdinand's actual arrival at Cadiz was known some days ago to the French ministry, there may perhaps be ground for suspecting, from a paragraph in the Journal de Paris of Wednesday last, which asserts that one of the cabinet had stated it at his evening party the evening before. This real journey of the king of Spain to a fortress which will "laugh a siege to scorn," is by far the most important fact communicated by the way of Paris. Much boldness of assertion, but an extreme want of authenticity also, appear in all the Ultra accounts concerning Portugal."—The Etoile (a notorious fabricator) tells us, under the date of the 8th instant from Madrid, that a counter-revolution was completed at Lisbon on the 3d, and that a new (servile) ministry, headed by Pamplona, Palmela, and Los Arcos, had been appointed. This is repeated as Madrid news of the 14th, but on the authority of "intercepted letters" only. We reserve our own opinion until intelligence shall have been received through a more direct channel from Lisbon. If the reports of military proceedings transmitted by the French officers under the immediate orders of the generalissime, be of equal value with those which have come from Catalonia, we may well be pardoned for withholding the details of them from our readers. Mina still "*escapes* destruction," marches with "the greatest rapidity in sight of the French forces," "refreshes his men," "resumes his march," "reposes" a second time—is, (neverth less) "*actively pursued!*"—and if he can but be "cut off from the road to Urgel," will no doubt once more "escape destruction." This precious humbug of the public which deceives no body is, after all, a poor retaliation for the far more serious and effectual humbugs practised by Mina on his adversaries. The rebel Mosen Anton is said in a letter from Gerona, to have been wounded in the most dangerous manner by the bursting of a shell before Hostalrich; the garrison of which made *four sallies on the same day*.

It is plain, however, from the despatches of Rottembourg, that Mina hangs upon the French boundary line, enters at will upon the territory of the invader, and leaves it at his own time with impunity. How, and to what purposes, he has employed his intercourse with the people of France during these incursions, or what he may have done with the 10 000 tricoloured cockades, furnished at his own request from Barcelona on the eve of this last expedition, a little time will show. No complaint is made in any quarter of exactions on the part of Mina, or of irregularity in his troops while beyond the Spanish frontier

REVOLUTION IN PORTUGAL.

The following is a connected narrative of the late events in Portugal. "On the 26th of May, early in the morning, prince Miguel, the king's second son, quitted the palace and joined the 23d infantry, which had left Lisbon the day before on its way to Almeida, and taken up a position at Villa Franca, five leagues distant from Lisbon. The prince left behind him a letter written to his father. The consequence of this event was a message from the Cortes to his majesty, declaring that the present ministry had lost the confidence of the country. His majesty assembled a council, and deliberated with them on the appointment of a new ministry, as is stated in the Lisbon journals. On the 29th, being Corpus Christi day, the troops of the garrison assembled, as is their custom, to parade the streets. After the ceremony took place, they repaired to the Terreiro do Paco (a square), from whence all the regiments of the line (with the exception of the 18th infantry), and one or two regiments of militia, marched to join prince Miguel, for whom general Sepulveda, the military governor also declared himself. The other militia regiments, the 18th infantry, and part of the artillery of the line, refused to follow the governor, who nearly lost his life in the square, as one individual endeavoured to murder him, and he was hindered from such a deed by general Avillez and some other officers. The troops declared on this occasion, that they wished some changes in the constitution, naming particularly the establishment of two chambers, and the king to have an absolute *veto*. On the 30th in the afternoon, the 18th regiment declared itself for the same cause as the other corps of the line; and, repairing to the palace of Bemposta, in the centre of the town, amidst cries of *vivas* to the king, the queen, and the infante, induced the king and all the royal family to quit Lisbon. They took their departure at seven P. M., and reached Villa Franca on the next day, 31st.—Abandoned as the populous and wealthy city of Lisbon thus was, and without any means of defence against those who always avail themselves of such a crisis to disturb the public tranquility, and commit every kind of excess, too much praise cannot be bestowed on the *Camera* (city corporation), the commercial corps, both infantry and cavalry, the national guards, and remaining regiments of militia, for their decisive measures and unremitted exertions to preserve good order in the capital, which was perfectly tranquil when the packet sailed on the 1st instant. A project had been discovered of opening all the prisons, and giving liberty to the numerous felons; but fortunately it was anticipated, and the trust of the prisons given to the guard of the commercial corps, who behaved on this occasion with their usual energy and courage. The felons in the castle of St. George endeavoured twice to force the prison; but found the necessary resistance, and the guard fired on them, killing and wounding several.—The Cortes held their session on the 31st at the usual hour, and transacted their business in the usual way, and in all quietness. The Camera sent a deputation to the king on the 31st, begging to know what were his royal intentions; the deputation returned late in the night, with an answer, that his majesty by no means wished to return to the old system; but it was necessary to frame a constitution more adapted to the interests of all classes. His majesty's manifesto or proclamation is countersigned by Moshinho da Silveira, who had been appointed minister of finance a few days before.

Proclamation of his majesty the king to the inhabitants of Lisbon, to tranquillize the capital, made at Villa Franca de Xero, in which he rejects absolute powers, and offers to modify the constitution.

"INHABITANTS OF LISBON!—The salvation of the people has always been a superior law, and to me a sacred law: this convic ion, which has been my guide in the critical circumstances in which Providence has placed me, imperiously prescribed the resolution which I have taken to-day with regret, to separate myself from you for some days, yielding to the prayers of the people and to the desires of the army which accompanies me or has preceded me.

"Inhabitants of Lisbon,—Make yourselves easy; I will never belie the love which I consecrate to you, and in a short time your dearest wishes will be fulfilled.

"Experience, the wise instructress of nations and governments, has demonstrated, in a manner very afflicting to me and fatal to the nation, that the existing institutions are incompatible with the will, the customs, and the persuasions of the greater part of the monarchy. The evidence of facts confirms these assertions; Brazil, that interesting part of the monarchy, is torn to pieces; in the kingdom civil war has caused Portuguese blood to be shed by the hands of their countrymen; the danger of foreign war is imminent, and the state is threatened with total ruin, unless the most prompt and efficacious means are adopted. In this afflicting crisis, I act as the king and father of my subjects, to save them from anarchy and invasion, by uniting the parties which are hostile.

"To attain this desirable end it is necessary to modify the constitution, if it had made the happiness of the nation I would continue to be the first guarantee; but when the majority of a realm declares itself so openly and hostilely against its institutions, those institutions need reform.

"Citizens! I do not desire, nor ever did desire absolute power, and I this day reject it; the sentiments of my heart are repugnant to despotism and oppression. I have only the peace, the honour, and the prosperity of the nation at heart.

"Inhabitants of Lisbon! Do not fear for your liberties; they shall be guaranteed in a manner which, securing the dignity of the crown, shall respect and maintain the rights of the citizens.

"Meantime obey the authorities; avoid private revenge; stifle the spirit of party; avoid civil war; and in a short time you shall see the basis of a new code, which securing personal safety, property and employment, duly acquired in any period of the government; shall give all the guarantees that society requires; unite all wishes, and secure the prosperity of the whole nation. "JOHN VI King.

"Villa Franca de Xero, May 31, 1823"

We have received intelligence from Lisbon to the 4th of June three days later than the accounts in the papers brought by the last mail. It is stated that Lisbon, at that date, still exhibited an air of the greatest sadness, that the shops were shut up, the exchange deserted, and the cry of *viva el rey absoluto* proceeded only from the soldiers who commenced their return to their old quarters only on the 3d. They are represented to have been in a state of indiscipline, and to have dismissed three of their colonels. It is also asserted that general Sepulveda is expected to die in consequence of wounds he received from some of his troops.

On the 2d the Cortes held their last sitting. On that day Borges Carneiro moved that the sittings be suspended until the permanent deputation again convoked the Cortes, they not considering themselves to be dissolved, and that they should now make a protest, and have it entered on the Journals. Several deputies spoke in support of this motion, which was adopted, and the protest was signed by all the members present. Votes of thanks to all the volunteer corps who had remained faithful to their oaths, and adhered to the constitution to the last, were passed, and the Cortes finally broke up.—The king was still at Villa Franca on the 3d, on which day the following proclamation was issued in his name:—

"Portuguese,—Instead of a constitution that might sustain the monarchy, and instead of representatives chosen by yourselves, these appear under those sacred titles a tissue of maxims promulgated with the view of disguising subversive and unstable principles, which have for their secret purpose the destroying the reigning dynasty along with the Portuguese monarchy; and representatives who are almost all elected by artifice and subordination.

"The virtuous citizens have been oppressed by the yoke of the factions; and fidelity to the king was, according to the principles which corrupt men in exalted stations held, and fearlessly prosecuted, branded as a crime.

"A structure composed of such materials could not longer endure; experience condemns it, and if its authors for some time maintained their power in spite of your wishes, it was by virtue of promises which they could not realize by the course they had adopted. Recovered from their errors, they have dissolved themselves *de facto*, as they had united themselves *de facto*, and I dissolve them *de jure*.

"Solicitous for your interest I determined to save my royal dignity by restoring the monarchy, which should be the foundation, and not the sport of every constitution. Portuguese fidelity had shone with the brightest lustre even among those who were the authors of all these evils; since they have, in a great measure, voluntarily renounced their delusion.

"*Portuguese*,—Your king, freely seated on the throne of his ancestors, is about to secure your happiness, by giving you a constitution, in which, before all things, are prescribed, the principles which experience has proved to be incompatible with the peace of the state. Your sovereign can only consider himself happy when he sees all his subjects united. He forgets past opinions, and only requires fidelity in future conduct.

(Signed) "JOHN.
(Countersigned)
"JOAQUIM PEDRO GOMEZ DE OLIVEIRA,
"Villa Franca de Xero, July 3, 1823."

The Diario de Paris of the 9th of June contains a document of some importance taken in a political point of view, which is a decree for the creation of a new regency in Spain. It is in the first place proper to observe, that this regency is not the work of any individual Spaniard, nor any set of Spaniard, but that of a Frenchmen, the duke of Angouleme. The council of Castile and the Indies positively declaring themselves incompetent to nominate a body to exercise the royal functions; but on being closely pressed on the subject they simply gave up the names of such persons as they considered best calculated to fulfil the duties of the situation; immediately the French general, in the name of the king of France, issued a proclamation declaring those persons regents of Spain. We have no hesitation in saying that obedience to an authority emanating from such a source is treason against the state. What right (except the right of conquest) can the duke of Angouleme have to do a thing in Spain which the first counsellors of state declared themselves incompetent to? the opposition of the counsillors in this case is a plain proof of their opinion respecting the interposition of the French.

The following is the document referred to above.

DECLARATION.

"We, Louis Antonio d'Artois, son of France, duke of Angouleme, commander in chief of the French armies in Spain.

"In consequence of our decree of the 23d instant directed to convene the councils of Castile and the Indies, for the purpose of proceeding to the election of members to form a regency for the kingdom."

In consequence of the resolution adopted by the united council of the above date, declaring that they did not consider themselves authorized by law to nominate a regency, but at the same time they considered it their duty to furnish a list of those persons who appeared to them best calculated to perform that duty.

In consequence of the list presented to us on the 24th in compliance with this resolution which contains the following names:

[The duke of Infantado, the duke of Montemart, the baron of Eroles, the bishop of Osma and Antonio Gomez Calderon]

We declare in the name of the king of France, our lord and uncle, that we hereby recognise the above mentioned persons for regents of the kingdom during the captivity H. M. king Ferdinand the 7th.

Given at my head quarters in Madrid, May 25, 1823.

LOUIS ANTONIO.